

Hnutí Pro život ČR

5 / 2007

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

říjen 2007

V Německu začala masivní osvětová kampaň pro život

Druhou říjnovou sobotu byla v Kolíně nad Rýnem zahájena masivní osvětová kampaň proti umělým potratům. Před kolínskou katedrálou bylo vystaveno tisíc párů dětských botiček, které symbolizovaly skutečný každodenní počet potracených dětí v Německu.

Akce zahájila půlroční distribuci milionu modelů lidského plodu ve dvanáctém týdnu těhotenství do

všech domácností v Severním Porýní-Vestfálsku. Organizátoři doufají, že mnoho žen bude tak ušetřeno traumatu umělého potratu, vzroste povědomí o nesprávnosti tohoto zákrotu a téma se též dostane na jednání politiků. Dlouhodobým cílem organizace „Durchblick e.V.“ je, aby se model plodu dostal do všech německých domácností.

Podle zprávy Georga Ebleho, Durchblick e.V.



Foto: Durchblick e.V.

Nevládní organizace protestují proti propagaci potratů

Skupina nevládních organizací z Evropy, USA a Latinské Ameriky s akreditací u OSN zaslala koncem října dopis organizátorům nedávné londýnské konference „Ženy rodí“, která se měla zabývat zdravím matek a novorozenců zejména v zemích třetího světa. Konference se totiž soustředila spíše na propagaci umělých potratů, než na skutečné potřeby žen.

Konference, které se zúčastnila řada propotratových organizací (IPPF

či MSI) a agentur z OSN (UNICEF, UNFPA a WHO), se nesla v duchu práva na potrat jako hlavního řešení globálního problému úmrtnosti matek. Většina příspěvků se soustředila na propagaci potratů a jen několik málo z nich zmínilo vážné problémy jako malárie. Základní otázky jako např. zdraví novorozenců, dostatek pitné vody, přístřeší nebo výživa nebyly řešeny vůbec.

C-FAM

Čekáte-li nečekaně dítě

tel.: 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>
projekt zaměřený na
osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísni

<http://zakony.prolife.cz>
monitoring činnosti
Poslanecké sněmovny

Milí přátelé,

jak jsme psali i v minulém editoriale, velmi nás trápí současná situace kolem eutanázie. Nepřestává se připravovat půda pro její legalizaci. Proto zvažujeme uspořádání petice. Poslední petice, kterou jsme organizovali v roce 2005, dopadla částečně úspěšně – pokusy na embryích se sice zarazit nepodařilo, ale přípravek RU 486 povolen nebyl. Budeme vám vděční, když nám napíšete, co si o případné petici proti legalizaci eutanázie myslíte.

Pro lepší představu o využitelnosti vašich darů zařazujeme výběr z mnoha reakcí těch, kteří si objednali informační a propagační materiály Hnutí Pro život ČR. Doufáme, že vás potěší stejně, jako potěšily nás. Každé zachráněné dítě je totiž poklad a každý člověk, kterému se otevrou oči, je neocenitelná pomoc. To by nebylo možné bez vaší podpory.

V tomto čísle ještě naleznete dokončení informací o situaci v Polsku a několik poznámek k východiskům a myšlenkám, které formují politickou agendu a postoje Strany zelených. Je to další příspěvek ke smutnému padesátiletému výročí od legalizace umělých potratů v naší zemi. Je třeba si připomenout, že myšlenky a filosofie nejsou něčím odtrženým od reality, ale mají své každodenní praktické dopady na naše životy.

3 190 589 dětí

usmrcených před narozením za 50 let existence zákona o umělých potratech v naší zemi

Úspěšná slovenská kampaň

Celé září probíhala na Slovensku billboardová kampaň „Právo na život“. Slovenská veřejnost měla možnost vidět, jak vypadá dítě usmrcené umělým potratem. Mnozí občané po shlédnutí pravdivých informací změnilo názor na jeho „etičnost“ a odmítají toto zlo.

„Z odhalení pravdy o umělém potratu je nejvíc znepokojená Společnost pro plánované rodičovství, financovaná největší sítí potratových klinik na světě. Ta zvolila taktiku popírání této genocidy. Přitom denně na Slovensku zemře chirurgickým potratem 39 dětí a narůstá usmrcování počatých dětí hormonálními prostředky,“ řekl Jana Tutková, ředitelka Centra pro bioetickou reformu a tisková mluvčí kampaně.

„Útok na kampaň kvůli technickým metodám výpočtu věku dítěte je jako hádání se o tom, zda oběť Miloševičových čistek na konkrétní fotografii byla plně bosenská nebo jen ze tří čtvrtin. Snaha o diskreditaci videa interrupce poukázáním na fakt, že gynekolog má jen jednu rukavici, je jako argumentování o tom, jaký typ nábojů byl používán v masakru v Srebrenici. Tato kampaň však zdůrazňuje, že umělý potrat není správný a není rozdíl, je-li proveden ve dvou dnech, ve dvou týdnech, či ve dvou měsících,“ dodává Jana Tutková.

Za politováníhodnou považují organizátoři postoj Rady pro reklamu i zkršené a nevyvážené informování některých médií. Věří však, že

v budoucnu budou otevřené pro diskusi a odhodlané hledat a obhajovat pravdu.

„Již dnes víme, že díky naší kampaně byly zachráněny lidské životy,“ řekl Marek Nikolov, spoluorganizátor kampaně. Webovou stránku kampaně navštívilo doposud více než 67 000 lidí a stovky reagovaly také e-mailem. Nejvíce se návštěvníci dívali na video umělého potratu, který byl nejčastěji posuzován jako „násilný zákrok, který málokoho nechá chladným.“

„Kampaň vyvolala širokou veřejnou diskusi o této závažné otázce. I díky ní byl, podle vyjádření Společnosti pro plánované rodičovství, stáhnut návrh zákona, který měl vnutit každé nemocnici vykonávat umělé potraty. Jsme přesvědčeni, že vláda i široká veřejnost nyní lépe chápou pracovníky ve zdravotnictví, kteří mají morální zábrany usmrcovat nenarozené děti,“ dodává Marek Nikolov.

Organizátoři kampaně připravují další projekty, které na tuto kampaň naváží.

<http://pravonazivot.sk>

IPPF se zaměřuje na Evropu

Silně protináboženským jazykem je napsán nový dokument IPPF „Proč musíme mluvit o potratu“, který požaduje legalizaci potratů v EU. Poukazuje na to, že v Polsku, Irsku a Portugalsku je možnost umělého potratu omezena na krajní případy, na Slovensku je prakticky omezena právem zdravotníků na námitku svě-

domí. IPPF proto požaduje další kroky, aby potraty musely být prováděny ve všech zemích EU.

V posledních letech vydal Evropský parlament a Rada Evropy dva nezávazné propotratové dokumenty – zprávu Van Lanckerové, proti níž protestovala řada občanů a iniciativ z postkomunistické Evropy, a dokument podporující závěry mezinárodní konference o populaci z roku 1994.

IPPF tvrdí, že katolické země – Slovensko, Malta, Irsko, Portugalsko a Polsko – nedávají ženám jinou možnost než „vnucené těhotenství“. Slovensko je kritizováno pro možnost výhrady svědomí, čímž dokument zasahuje do debaty o náboženské svobodě v Evropě. Požadavek povinné potratové legislativy pro celou EU zasahuje do práv členských států.

C-FAM

Německý soudce: Nevěra by opět měla být trestná

Soudce zemského soudu v Bückeburgu Peter Rode žádá, aby nevěra byla opět trestná. Dokládá to statistikou, podle níž je nevěra hlavním důvodem rozvodů. Rozvod je přitom pro dotyčnou rodinu katastrofou a hospodářsky ji zruinuje. Má-li rodina podnik, dostane se kvůli rozvodu do konkursu.

Na setkání s názvem „Křesťané proti duchu doby“ požadoval Rode, aby byly rozvody ztíženy a aby byly zavedeny semináře pro lidi vstupující do manželství. Podle údajů o pachatelích trestných činů argumentoval Rode, že ve všech případech byli rodiče pachatelů rozvedeni a pachatel/ka vyrůstal/a v péči jednoho rodiče.

Špatné školní výsledky podle Pisatestů mají podle Rodeho hlavní důvod ve výchovné činnosti matek. Soudce požadoval vytvoření nové křesťanské středové strany, která by své zásady postavila na křesťanských zásadách. K tomu by patřilo větší uznání pro práci matek a daňové zvýhodnění ženatých otců.

KATH.NET



Foto: <http://pravonazivot.sk>



Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Na 50 potracených dětí s Downovým syndromem připadá 160 potracených zdravých dětí

Dr. Hylton Meire, lékař a ultrazvukový odborník, vyčíslil, že na 50 nenarozených dětí, u nichž byl test na Downův syndrom správný, připadá 160 zdravých dětí, jež byly také potraceny. Článek dr. Meirea vyšel v časopise *Journal of the British Medical Ultrasound Society*.

V porodnictví je nyní standardní praxí nabízet těhotným neinvazivní test, který ke konci prvního trimestru ultrazvukem hodnotí tekutinu vzadu na krčku plodu (nuchální translucence, šíjové projasnění nebo prosáknutí záhlaví). Výsledek testu se kombinuje s údaji o věku matky a vyjde pravděpodobnost výskytu Downova syndromu u dítěte. Je-li pravděpodobnost zvýšená, nabízí se matce amniocentéza pro potvrzení diagnózy a v případě pozitivního výsledku následně usmrcení postiženého dítěte.

Dr. Meire vychází z toho, že na každých 1 000 počatých dětí připadá jedno s Downovým syndromem, a dále z toho, že po amniocentéze jedno dítě ze 200 skončí spontánním potratem, a uzavírá, že kdyby všechny těhotné ženy v Británii šly na amniocentézu, zahynulo by spontánním potratem 3 200 zdravých dětí ročně. V Británii se každoročně provádí 30 000 amniocentéz.

V USA vydala počátkem tohoto roku Americká kolej porodníků a gynekologů doporučení, aby na amniocentézu chodily všechny těhotné, nejen ty, jimž je přes 35 let.

LifeSite

Rozvod negativně ovlivňuje péči o staré rodiče

Adam Davey z Temple University ve Philadelphii uveřejnil studii, podle níž rozvod a nový sňatek ovlivňuje ochotu dětí starat se o staré rodiče. Analyzoval data o 2 087 rodičích starších 50 let, kteří vypovídali o svých 7 019 dětech.



Foto: Brasil Sem Aborto

Tento vliv se více projevuje u dětí, které byly v době rozvodu větší, než u těch, které byly zcela malé. U nebiologických dětí byla ochota poloviční oproti biologickým dětem.

LifeSite

Brazílie proti rozšíření potratů

Dvacet tisíc Brazilců protestovalo v srpnu proti dvěma návrhům zákona na rozšíření umělých potratů. Pochodu v hlavním městě Brasílii se zúčastnili i někteří bývalí a současní členové brazilského kongresu, jehož výbory mají návrhy projednat.

Loňský pokus neuspěl o jeden hlas. Účastníci pochodu vyjádřili obavy, že nyní se hlasování může otočit. Proto apelovali na pro-life členy výboru pro sociální zabezpečení Dolní sněmovny, aby zabránili propuštění návrhů zákona na celoparlamentní jednání.

Potraty by měly být povoleny v případě poškození plodu a zákon by měl zrušit veškeré tresty pro tzv. terapeutické potraty. Tento termín je v Jižní Americe používán propotrato-ovou lobby pro potraty za zdravotních důvodů, ale definice se běžně používá pro jakoukoliv životní situaci.

Současný zákon povoluje potraty v případě ohrožení zdraví matky nebo znásilnění. Nové návrhy přišly po propotrato-ových kampaních organizovaných mezinárodními organizacemi z USA a podporovaných brazilským socialistickým ministrem zdravotnictví.

LifeSite

Kohabitanace je špatná pro muže, horší pro ženy, hrozná pro děti

V časopise *New Oxford Review* vyšel článek Patricka Schneidera z katedry pro rodinu a geriatrici na fakultě veřejného zdraví Harvardské univerzity, který rozebírá dopady ne-sezdaného soužití. Článek konstatuje nárůst volných soužití v USA za poslední desetiletí.

Tato soužití jsou nestabilní: jen jedna šestina jich vydrží 3 roky, jen desetina 5 a více let. V případě, že se volné soužití potvrdí sňatkem, je nebezpečí rozvodu dvojnásobné oproti manželstvím, jež nenavazovala na kohabitaci. Ženy v nich mají stejnou odpovědnost jako manželky, ale nemají právní ochranu. Přispívají k rodinnému příjmu 70 %.

U mužů ve volných soužitích je čtyřnásobná pravděpodobnost nevěry oproti manželům. Výskyt pohlavních chorob oproti manželstvím je šestinásobný. Je více problémů s drogami a alkoholem. Deprese je u kohabitu-ících třikrát častější než u manželů.

Kohabitu-ící, kteří nikdy nežili v manželství, jsou o 78 % chudší než manželé, u těch, kteří se rozvedli nebo ovdověli je to 68 %.

Děti ve volných svazcích se pět-krát častěji ocitají pod hranicí chudoby než děti v manželských rodinách. Rodiče ve volných svazcích mají šestinásobně vyšší výskyt emočních a výchovných problémů. Adolescenti mají o 122 % vyšší pravděpodobnost,



že budou vyhozeni ze školy.

Rodiny ve volném soužití jsou zúžené: chybí prarodiče, tetičky, strýčkové, bratrance a sestřence.

Volná soužití jsou pro společnost dražší: 70 % mladistvých pachatelů kriminálních činů pochází z rodin bez otce, 3/4 dětí zapletených do kriminální činnosti pochází z volných soužití.

Kohabitace podporuje špatné zacházení s dětmi, násilí a vraždy. Nejnižší počet vážných případů špatného zacházení (sex, surové bití) je v kompletních rodinách, v rodinách s nevlastními rodiči je to šestinásobek, v rodinách trvale odkázaných na matku čtrnáctinásobek, v rodinách kohabituujících rodičů dvacetinásobek, v rodinách, kde matka kohabituje s nevlastním otcem dětí 33-násobek.

K týrání žen dochází třikrát častěji u kohabitovaných než u manželek, pravděpodobnost vraždy je devítinásobná. U dětí jsou data podobná.

Kohabitace je špatná pro muže, horší pro ženy, hrozná pro děti, uzavírá autor. Je to jed pro manželství, rodinu i kulturu.

LifeSite

„Eugenická kultura“

Italský státní zástupce začal vyšetřovat nezdařený selektivní potrat, který Vatikán označil jako výsledek „kultury dokonalosti“ připomínající nacistickou eugeniku.

V červnu podstoupila 38-letá italka v 18. týdnu těhotenství v Miláně potrat svého dítěte s Downovým syndromem. Chirurg však omylem usmrtil jeho zdravé dvojče. Následně byl proveden potrat i druhého dítěte.

V Itálii, která legalizovala umělé potraty teprve v roce 1978, se rozhořela velká debata o potratech. Zákon povoluje potraty bez omezení v prvních třech měsících těhotenství a později může být proveden v případě ohrožení života matky nebo poškození plodu.

Gynekoložka Anna Maria Marconi, která povedla potrat v Miláně,

prohlásila, že žena požádala o zákrok po amniocentéze. Její svědomí prý je čisté. Dvojčata byla jednovaječná a mezi posledním ultrazvukem a zákrokem změnila pozici v děloze. Milánská nemocnice se lékařky zastala.

Vatikánský deník *L'Osservatore Romano* napsal: „Nikdo nemá právo vzít druhému život a hrát si kvůli čemukoliv na Boha.“ Selektivní potraty se rovnají eugenice, která pochází z „kultury dokonalosti“. Asociace katolických lékařů označila selektivní potrat jako „ovoce egoistické kultury“. Jeden křesťansko-dekomatický politik označil to, co se stalo, za infantociditu.

The Times

Soud poprvé přiznal odškodnění za sterilizaci

Městská nemocnice v Ostravě má vyplatit 31leté ženě půl milionu korun za nechtěnou sterilizaci. Před deseti lety sice žena podepsala souhlas, ale soudce nyní rozhodl, že neplatí, protože nebyla řádně poučena.

Žena uspěla s žalobou na Městskou nemocnici v Ostravě, ve které jí lékaři v roce 1997 při druhém porodu provedli podvaz vaječníků. Nikdo jí

nevysvětlil následky zákroku. Neopírá, že něco podepsala a že možná padlo i slovo sterilizace, následky však pochopila až o několik let později. Myslela si, že má antikoncepční tělísko. Chtěla by mít další děti, ale nemůže, zkoušela i umělé oplození. Podala na nemocnici civilní žalobu, žádala omluvu a odškodné milion korun.

Soudce jí dal za pravdu. Nařídil nemocnici omluvit se a zaplatit polovinu z žalované částky. Dodal, že mezi rozhodnutím lékařů, že bude rodit císařským řezem, a vyjmutím dítěte a následnou sterilizací uplynuly jen dvě a čtvrt hodiny, kdy si neměla příležitost otázku sterilizace rozvážit.

V případech nucených sterilizací, na které si dosud stěžovalo přes osmdesát žen, jde o průlomové rozhodnutí. Podle poškozené ženy se jednalo o rozhodnutí zdravotníků, ne její.

Městská nemocnice Ostrava ale nikdy neuznala, že by nárok byl oprávněný – sterilizaci navrhla ze zdravotních důvodů. Podle soudu je to však nedostatečné, pokud chybí řádné poučení a další náležitosti.

Rodina nyní uvažuje o adopci.

iDnes.cz

Z činnosti HPŽ ČR

I přesto, že se proti zabíjení nenarozených dětí dělá mnoho, bez vás se k ostatním lidem informace nedostanou. Role každého je jedinečná a nenahraditelná.

Pravidelná činnost

- distribuce informačních materiálů
- celorepubliková linka pomoci
- monitorování legislativy
- monitorování médií a rozesílání rešerší zájemcům, kteří mohou psát reakce do redakcí
- modlitby před porodnicemi
- výroba modelů plodu ve 12. týdnu
- zajišťování iniciativy *Kruciáta*

Srpen – říjen 2007

- v poradně *Aqua vitae* řešeno 89 případů
- představení iniciativy *Kruciát* na hlavní pouti na Mariahilf

- informační stánek na CSM v Klokotech a zajištění materiálů pro cca. pět tisíc účastníků
- zorganizování workshopu Mons. Philipa Reillyho v rámci CSM
- poradenská činnost při založení *Centra pro bioetickou reformu* a přípravě slovenské kampaně „Právo na život“
- setkání Rady HPŽ ČR
- účast na akci „1 000 křížů pro život“ v Mnichově
- účast na bioetické konferenci v Brně a aktivní účast na světové konferenci pro život v Krakově
- příprava nových webových stránek



Zelená dálnice k totalitě

Populární zelená

Strana zelených získala v naší zemi na popularitě. Už se dávno zapomělo na frázi „zelený mozek“. Být zelený je naopak „in“. Často volí zelené lidé znechucení tradičními stranami. Lidé, očekávající nový, citlivější a odpovědnější přístup. Málokdo, dokonce ani většina členů zelených, přitom nepřemýšlí nad dopady východisek své strany.

O filosofických východiskách této strany se moc nemluví a tak není tolik zřejmé, co lze od nich očekávat a jak by vypadal svět, který by nám rádi ideologové tohoto hnutí připravili. Bude to krásné prostředí určené pro lidi, nebo naopak prostředí od lidí očištěné? Nejsou lidé v jejich podání jen přemnoženým druhem, který ničí Matku Přírodu? Jaký mají vztah k eutanázii, umělým potratům, antikoncepci atd.?

Jako každá ideologie je i environmentalismus (vztah životního prostředí a společnosti) do značné části rozporný. Mezi základními východisky zelených můžeme překvapivě pozorovat praktický materialismus a zároveň mnohem otevřenější zbožštění hmoty ve formě přírody, kterou staví nad člověka.

Panteistický utilitarismus

Se socialismem má toto hnutí více společného, než se na první pohled

„Blbče! Planeta umírá!“



Foto: archiv



„Zastavte kácení lesů. Je to kriminální čin.“

zdá – podobně jako socialismus je i toto hnutí utilitarismem (dobré je to, co slouží cíli bez ohledu na prostředky). Jen je zde utilitarismus posunut k dalšímu cíli – dobré je to, co je dobré pro přírodu. Zelení nevidí nejvyšší dobro v člověku, ani v kolektivu, ale rovnou v celé planetě, neboť: „Kdo je člověk, aby se vyvyšoval nad okolní svět?“

Jednoduše řečeno – zelení degradují člověka na pouhou součást přírody – chytré zvíře. Sice chytré, ale stále jen zvíře, jedno z mnoha obývajících Matku Zemi.

V socialismu neměl jedinec sám o sobě žádnou cenu. Cenu měl pouze jako člen kolektivu.

A environmentalismus? Mluví se o čisté přírodě, ale to neznamená čistou přírodu *pro* člověka. Mluví se o zdravé planetě, ale to neznamená zdravé *pro* člověka. Člověk má v očích zelených cenu pouze jako *harmonická* součást planety.

Panteistický utilitarismus pak považuje za dobré to, co slouží planetě, a za zlé to, co jí škodí – třeba člověk, – a to je tragickým klíčem k dalšímu posuzování.

Materialismus – varianta panteismu

Klíčový pojem a vlajka všech dokumentů zelených je paradoxně termín „kvalita života“. Tento termín by si zasloužil hlubší zamyšlení, neboť je v praxi přímým dítětem praktického materialismu, který zná jen smysly a jejich uspokojení. Je to zvláštní, protože právě zelení volají po tom, že člověk má jiné potřeby než jen svůj žaludek. Zapomínají však na to že materialismus je jen jednou z mnoha tváří panteismu. Komunisté o tom mlčeli a zelení to také nezdůrazňují. Kvalita života je tak v praxi synonymem pro hédonistickou morálku – pro tělesnou spokojenost a užitečnost. Vůbec proto nerozumí smyslu bolesti. Když například naděje na uzdravení mizí, zdá se, že život ztrácí smysl a jako řešení se nabízí smrt. Kvalita života de facto znamená, že není-li život kvalitní, je lepší, aby nebyl žádný. Něco jako staré vražedné heslo „každé dítě chtěné dítě“. Proto člověka až mrazí, čte-li v programu zelených, že: „budou prosazovat, aby se ... zveřejňoval nově sestavený index kvality života, který ... se stane





„Zahraňte planetu. Zabijte se.“

Foto: archiv

hlavním měřítkem úspěšnosti politiky“. Kdo bude kritéria pro posouzení kvalitního života vytvářet? Vejdou se do nich i lidé nemocní, na vozíčkách nebo staří? Jakmile se změní právo na život na právo na kvalitní život, velká část lidí si přestane být jista životem.

Navíc stojí za připomenutí, že tím, že v pohledu zelených člověk sám o sobě nemá žádnou zvláštní cenu. Všechny jeho zájmy a kvality života je nutné dávat do souladu se zájmy a kvalitami života dalších druhů. Když totiž mluví zelení o kvalitě života, mluví bohužel o kvalitě VŠEHO života.

Ekologie jako rovnováha

Zelení ve svém Politickém programu píší: „Strana zelených při řešení společenských problémů na prvním místě klade hledisko kvality života. Chceme směřovat ke společnosti ekologicky a sociálně udržitelné, s živou, novou [ekologickou] demokracií.“ Je dobré si uvědomit, že člověk je velmi přemnoženým živočišným druhem. A protože ekologie je nauka o rovnováze v přírodě – aby se jeden druh nepřemnožil na úkor jiného – není další rozvoj lidstva zrovna tím, po čem by zelení prahli.

Zabezpečit dobrou kvalitu života znamená v prvních krocích pro politiky neomezovat sebe ani ostatní tvory – přece nemůžeme omezovat

zvířata – ale je nutné to s lidmi udělat jako se zvířaty: omezit jejich počet. Je přeci v zájmu Matky Země, aby zde bylo méně lidí a další se nerodili. Proto zelení krom výjimek nemají nic proti beztržnému zabíjení dětí před narozením, ale zato zákonem, pod drakonickými tresty prosazují ochranu vajec ptáků či životní prostředí místních žabek.

Otázkou je, jak zelení zařídí, pokud někdo bude chtít mít více dětí, než ekologická demokracie stanoví jako únosné pro Matku Zemi.

Člověk jako nepřítel přírody?

Ochrana přírody je spravedlivý požadavek. Podobně jako socialismus vznikl jako zlá reakce na nemilosrdný kapitalismus, tak i environmentalismus vznikl jako reakce na nemilosrdné drancování země a stavbu betonových ghet. Ovšem revoluce a extrém není nikdy moudrým začátkem. Zelení tak dnes nechápou přírodu a člověka jako dva vzájemně se doplňující subjekty, ale v duchu třídního boje jako dva soupeře, kteří bojují o životní prostor – „Lebensraum“. Naléhavost a důležitost svého jednání pak zdůvodňují již vousatým bludem anglickánského kněze Malthuse o přemnožení lidstva, neschopnosti planety uživit lidstvo a budoucích hladomorech a běda, když někdo tuto hysterii zpochybní, jako to čas od

času dělá Václav Klaus.

Člověk však není jenom zvíře a v tom je rozpor utopie zelených. Kdyby byl, nijak by se neomezoval, ale bral by si všechno podle svých pudů. Zelení říkají, že člověk je živočišný druh, ale zároveň nechtějí, aby se jako zvíře choval. Chtějí, aby myslel na druhé a na budoucnost více než na svůj druh a omezoval se a v tom je rozpor, neboť to zvířata nedělají.

Člověk má na rozdíl od zvířete nejen chytrost, ale i rozum a umí se ptát. A rozum dovede kriticky myslícího člověka i bez Bible k poznání lidské přirozenosti, jeho vztahu k přírodě a nutně i k tomu, kdo musel dát svou inteligencí dohromady celý tento úžasný svět.

Ekologická spravedlnost namísto třídní?

Ochrana přírody je věc sama o sobě dobrá. Pokud se však stane politickým klíčem ke všemu jednání, stává se z agendy zelených hrozba o to větší, že se k upřednostňování přírody a související degradaci člověka otevřeně hlásí. Člověka pak mrazí, když v programovém prohlášení této politické strany čte o *ekologické demokracii*. Ač obaleno příjemnými frázemi, jedná se o demokracii vyvažující zájmy lidí a zájmy planety. Ty pak bude zastupovat skupina vyvolených. Doufejme proto, že se nedočkáme i ekologického práva, ekologického myšlení a ekologické spravedlnosti.

Myšlenky mají své dopady

Problém degradace člověka na pouhý živočišný druh je však mnohem hlubší a nebezpečnější, než si běžně uvědomujeme. Všichni se znovu a znovu děsíme, jak mohly vzniknout koncentrační tábory. Tyto tábory ovšem nevznikly z fobií a bláznovství jednoho člověka, jak se nás snaží někteří historici přesvědčit. Bylo to logické vyústění Darwinismu kombinovaného s praktickým materialismem, který degradoval člověka na pouhou hmotu – nejvyvinutější



zvíře. Konec konců baráky v Osvětimi – Březince II. byly původně stájem pro koně polské armády. Nacisti je pouze s drobnými úpravami použili pro „ustájení“ jiného živočišného druhu – člověka.

Nacisté (nacionální socialisté – tedy dělnická strana) zacházeli s lidmi jako se zvířaty a my se toho dnes děšíme. Titíž nacisté se sami pokládali za lepší zvířata a hlásali zcela logicky návrat k přírodě. Měli pečlivé a přísné zákony na ochranu zvířat (novelizované v roce 1938) zakazující kruté chování nebo pokusy na živých zvířatech. Pouze ministr vnitra mohl udělit výjimku podle §5.

Nemělo by to být však pro nás překvapením. Konec konců učebnice dějepisu nám vtlučkali a stále vtlučkají i našim dětem Darwinovy vývojové teorie aplikované na člověka. Člověk je jen kus masa, chytrá a pracovitá opice. Problém nastane v okamžiku, kdy nějaká politická síla tuto teorii vezme vážně a začne s člověkem jako se zvířetem i zacházet. Pak je na místě se zamyslet, zda teorie odpovídá pravdě, a místo posílání Hitlera nebo Stalina do blázince se zamyslet nad vlastní životní filosofií. Tím, že se z těchto vůdců dělají nemocní blázní, se pouze zavírají oči nad příčinami této katastrofy. Hitler neudělal nic jiného, než že politicky důsledně aplikoval materialistické teorie.

Socialismus a komunismus však používal Darwina jenom jako prostředek ke zbavení se Boha. Environmentalismus má však materialistickou verzi Darwinovy teorie přímo v jádře svého politického pohledu na svět. Proto se můžeme připravit na mnohem tragičtější dopad.

Nebezpečí zvláště pro ateisticky vyprahlou ČR

Environmentalisté postřehli stále silnější touhu člověka po něčem, co je přesahuje, po nějakém vyšším cíli. Lidé jsou totiž už z prostého materialismu vyprahlí a touží po nenáročném duchovnu. Část zelených nám

proto nabízí starý laciný panteistický blud – Matku Zemi, Gaiu. Toto pseudonáboženství se zatím prodává v poměrně nenáboženské formě často vnímané spíše jako poezie. Jedná se o jakýsi mix socialismu a spiritismu a záleží na každém individuálně, jaké složky si chce přidat více. Proto ve straně zelených lze nalézt jak kované materialisty, tak i hlubinné senzibily.

Druhým psychologickým nebezpečím úspěchu strany zelených je, že každý chce být sám před sebou dobrý. Čím je člověk větší dravá hyena, tím více si zakládá na své dobrotě a užitečnosti. Goebels s Hitlerem byli vegetariáni (plánovali časem nařídít vegetariánství zákonem). Nebo např. slavný horor „Psycho“ končí scénou, kdy vrah sedí nehnutě v cele, nechá po sobě lézt mouchu a říká si: „Jen ať mě pozorují, ať vidí, že já bych neublížil ani mouše.“ Dnešní člověk tváří tvář zlům, jako jsou rozvody, umělé potraty, eutanázie, genocidy (Jugoslávie, Rwanda) a totality s hladomory (Čína, Severní Korea) potřebuje dělat dobročinnost – posílat dárcovské esemesky atp. A ti s citlivějším svědomím potřebují taky bojovat za všelijaká „práva“ nebo právě za ochranu přírody. Čím větší je sám dravec, čím horší má vztah k životu, k lidem kolem sebe, tím víc má sklon něco hájit, bránit určité formy života, třeba práva brouků...

Důsledky pro ochranu života

Aplikace světonázoru zelených na svět vede k tragicky logickým důsledkům. Převedení na jednotlivá témata lze poměrně jistě předpovědět.

V případě *umělých potratů* zelení nejsou pro ochranu dětí (i podle jejich programu). Přece čím méně dětí, tím lépe – úleva planetě. Tím spíše to platí u eugenických potratů, při nichž jsou zabíjeny děti s podezřením na tělesné postižení.

V otázce *antikoncepce* je velmi zřetelně vidět, čemu se dává přednost – i když jsou známy zhoznuté dopady hormonální antikoncepce na zdraví žen i její dopady na životní prostředí (např. ryby), nemluví se o návratu k přírodě. Naopak navrhuje její hrazení z pojištění. Úleva planetě od dětí je zjevně silnějším argumentem než fakt, že hormonální antikoncepce zcela jistě není právě přírodní záležitostí. Planeta má tak přednost před zdravím jednotlivce, ničeném výrobky farmaceutických gigantů.

Proti *umělému oplození* námítky těžko budou – vždyť jsme jen zvířata a u nich inseminace funguje již dávno. Spíše bude časem otázka, kolika a komu vůbec bude povolena.

Eutanázie – samozřejmě péče o přestárlé, postižené a nemocné je přeci proti přírodě.

Homosexualita je podporovaná



Foto: Greenpeace



a to včetně adopcí (jak plyne z programu). Vždyť tento vztah má samé přednosti – uspokojí citové a sexuální potřeby a zároveň je neplodný a tím k planetě citlivý. Zároveň není trváno na manželství jako trvalém svazku jednoho muže a jedné ženy, protože pudům nelze poručit.

U *genetických manipulací* není zatím zřejmé, k čemu se přidají – k touze hrát si s marxisty na Boha a svět vylepšovat, nebo zaujmou stejnou politiku jako u geneticky modifikovaných potravin a člověka si budou cenit alespoň jako kukuřice.

U většiny společenských otázek je klíčem k postoji zelených nekompromisní požadavek tolerance a zákaz jakékoli diskriminace. A to i tam, kde má tato shovívavost, resp. „povinná nevšímavost“, společensky zhoubné důsledky: ve vztahu ke konzumaci lehkých drog, k antisociálním projevům dětí a mladistvých, ke kriminalitě vůbec a k agresivnímu chování neintegrováných minorit. Hnutí zelených vzniklo totiž z levicové revolvy roku 1968 a nikdy tuto revoluční pupiční šňůru nepřestříhlo.

Závěr

Je nutné však spravedlivě připomenout, co bylo řečeno v úvodu. Většina členské základny o těchto otázkách nepřemýšlí a neuvědomuje si, jaké radikální myšlenky podporují. Vidí vážné problémy a neuvědomuje si, že lékem nemůže být zhoubná utopie. Podobně voliči Strany zelených vidí jen zdravé potraviny a hezké parky. Je to stejné, jako když u nás po válce získávala body komunistická strana – nabízela práci, jistotu, štěstí, novost, živost, nezkaženost. Málokdo tenkrát chtěl znát a mluvit o logickém vyústění komunistických ideálů.

Doufejme, že budoucí ekologický parlament v naší ekologické demokracii nevede do praxe ekologický zákon: „Aby jedni přežili, druhí musí pryč.“

Radim Ucháč

Kvalita života

Pozn. redakce: Přestože se jedná o text od papeže Jana Pavla II. a přestože se v první části odkazuje na Boha, jedná o text srozumitelný všem. Vychází totiž výhradně z přirozeného rozumu a nikoliv z víry. Ani zmiňovaná existence či neexistence Boha není předmětem víry, nýbrž výsledkem rozumového poznání.

Oslabení vztahu k Bohu i k člověku vede nezbytně k „praktickému materialismu“, ve kterém vzrůstá individualismus, utilitarismus a hedonismus. Ukazuje se, že onen výrok apoštola: „A protože se nesnažili poznat Boha, dopustil Bůh, že klesli do převrácených názorů, takže se dopouštěli věcí ošklivých“ (Řím 1,28) je neustále platný. Místo hodnot spojených s „být“ nastupují hodnoty spojené s „mít“.

Sleduje se pouze jeden cíl, totiž vlastní tělesné blaho. „Kvalita života“, jak se říká, je z velké části nebo úplně tvořena materiálním nadbytkem, nezřízeným konzumováním věcí, fyzickými puvaby a potěšením těla. Vyšší kvality bytí, jako hodnoty vztahové, duchovní a náboženské, jsou zcela opomíjeny.

V této perspektivě bolest, která nutně provází lidský život a je ostatně částí osobnostního rozvoje, dostává jakési „znaménko cenzury“, je odmítána jako neužitečná, dokonce jako zlo, kterému je vždy a všude třeba se vyhýbat a bojovat proti němu. Když však ji už není možné přemoci a naděje na dobré zdraví v budoucnosti mizí, pak se zdá, že život ztrácí všechn smysl a v člověku uzrává touha přisvojit si právo na jeho ukončení.

Ve stejném kulturním prostředí tělo již není pojímáno jako hluboce osobní realita, jako znamení a místo vztahů s ostatními, s Bohem i se světem. Je redukováno na pouhou materii: určitý komplex orgánů, funkcí a sil, které je mož-

no užívat podle jediného měřítko příjemnosti a výkonnosti. Tím se také sexualita stává neosobní a je pouhým nástrojem: místo toho, aby byla znamením, místem a hlasem lásky, darování sebe samého a přijímání druhého s veškerým bohatstvím osobnosti, stává se víc a více příležitostí a nástrojem k tomu, aby člověk byl sám svým pánem a uspokojoval své vlastní touhy, rozkoše a choutky. Tak je pokřiven a ničen původní smysl lidské sexuality a její dvojitý význam, totiž splynutí v jednotě a plození. Co je přirozeně obsaženo v manželském aktu, to je uměle oddělováno. Tím je manželské spojení znehodnocováno a plodnost podřízena úsudku muže a ženy. Plození se pak stává „nepřítelem“, kterému je třeba při sexuálním aktu zabránit. Pokud je přijato, pak jenom jako výraz vlastního přání nebo přímo vlastní vůle „nějakým způsobem“ mít dítě, nikoliv touhy přijmout toho druhého a tak se otevřít bohatství života, které s sebou dítě přináší.

V této materialistické perspektivě jsou interpersonální vztahy co nejvíce omezeny. Postiženy jsou především ženy, děti, nemocní a trpící, staří. Skutečné měřítko hodnoty člověka - vzájemná úcta“ nezištnost a služba - je nahrazeno měřítkem výkonnosti, funkčnosti a prospěchu. Jedinec není posuzován podle toho, čím „je“, ale podle toho, co „má, dělá a dokáže“. Tak se uskutečňuje nadvláda silnějšího nad slabším....

Jan Pavel II.: *Evangelium Vitae*



Potratové podzemí – mýty a fakta

Zcela nevěrohodné údaje feministek

Počet 200 tisíc nelegálních potratů v Polsku ročně – údaj, který se objevuje v médiích, není pravdivý. Drastické navyšování počtu nelegálních potratů je již tradiční metodou propotratových skupin, které usilují o změnu legislativy.

Právní stav

Zákon „O plánování rodiny, ochraně lidského plodu a podmínkách pro provedení umělého potratu“ byl schválen 7. ledna 1993. Podle něj je potrat nelegální kromě tří případů (ohrožení života nebo zdraví matky, neodvratné těžké poškození dítěte a podezření, že žena otěhotněla znásilněním). Zákon neuvádí žádné tresty pro ženy, které potrat podstoupí pouze pro lékaře.

Oficiální vládní statistiky

Zákon zavazuje vládu, aby každý rok vydala hlášení o jeho plnění. Podle vládních statistik není počet nelegálních potratů velký – 17 v roce 1998, 99 v roce 1999, 30 v roce 2000, 21 v roce 2001, 210 v roce 2002, 42 v roce 2003, 31 v roce 2004.¹

Všechny statistiky o rozměrech potratového podzemí v Polsku jsou vystaveny závažnému riziku chyb. Policie a prokuratura se zabývají sotva několika případy nelegálních potratů ročně. Vyšetřovací orgány, které byly vytvořeny, aby odhalily přestupky, jsou v případě vyšetřování nelegálních potratů málo aktivní. Seznam počtu inzerátů v tisku, které hovoří o „regulaci menstruace“ a „levném zákroku“ spolu s počtem přestupků ohlášených prokuratuře podává ob-

raz liknavosti vyšetřovacích orgánů. Situace budí tím víc údivu, že policie může podle polského práva použít nástroje kontrolované provokace.

Četnost jevu v Polsku: 7–14 tisíc ročně

Nejspolehlivějším pramenem hodnocení míry tohoto fenoménu v Polsku jsou údaje z roku 1997, tedy za rok, kdy byla v platnosti novelizace zákona z 30. srpna 1996 umožňující potraty na žádost.² V roce 1997 bylo provedeno 3 047 umělých potratů. Zdůrazněme: legálně, také na žádost, v dobrých hygienických podmínkách a bezplatně.

Je bez diskuse, že se oficiální počty potratů (dokonce v legálních podmínkách) odchylují od skutečného stavu. Všechny provedené potraty nejsou registrovány (z osobních důvodů žen, aby se vyhnuly placení lékaři). Když máme na zřeteli uvedená fakta, počet nelegálních potratů se pohybuje mezi 7–14 tisíci ročně.

Jak jsme tento počet získali?

Nejaktuálnější údaje o počtu legálních potratů v roce 1997, kdy byl potrat rok legální z tzv. sociálních důvodů, lze znásobit indexem poměru legálních a nelegálních potratů v podmínkách jejich přípustnosti. Byl vypočten např. prof. dr. Markem Okólskim, demografem, který uvedl, že tento index je kolem 1:3.³ Nezávislý vědec a lékař dr. Karol Meissner má za to, že index je 1:4.⁴ Prof. dr. Janina Józwiaková spolu s dr. Janem Paradyszem, kteří analyzovali situaci v Polsku a situaci v České republice

a na Slovensku, odhadli index mezi 1:2,2 a 1:4,7.⁵ Tyto poslední odhady lze považovat za nejpravdivější.

Znásobíme-li nejvyšší index 1:4,7 množstvím legálně provedených potratů v roce 1997 – 3 047, dostaneme číslo 14 321 nelegálních potratů. Při indexu 1:2,2 by to bylo 6 703 nelegálních potratů ročně.

Drasticky navýšené údaje feministek

V médiích uváděný počet 200 tisíc nelegálních potratů ročně má svůj původ v hlášení Federace žen a plánování rodiny „Protipotratový zákon v Polsku – fungování, společenské důsledky, postoje a jednání“ z roku 2000.⁶ Toto hlášení je v mnoha rovinách nespolehlivé. Např. v kapitole „Lékařské postoje vůči potratům“ jsou uvedeny výsledky anket, kdy bylo osloveno 10 (slovy deset) lidí: 6 lékařů a 4 porodní asistentky a zdravotní sestry.

Proveďme analýzu, jak se došlo k počtu 80–200 tisíc nelegálních potratů ročně.

O masovém měřítku potratového podzemí má podle autorek hlášení svědčit zmenšující se počet porodů v Polsku. Nyní je snížení přirozeného přírůstku celoevropským trendem, který sledují sociologové několik desítek let. Změna rodinné struktury, přesun věku, kdy se uzavírají manželství, více prostředků a metod plánování rodičovství, snižující se počet žen v reprodukčním věku (a v Polsku kromě toho vysoká nezaměstnanost, špatná státní rodinná politika a také značný nárůst úrovně vzdělání žen)



jsou objektivními důvody snížení přirozeného přírůstku. Dostupnost potratů je všeho všudy jednou z mnoha – a to ne nejdůležitější – součástí, jež tento trend způsobuje.

Autorky hlášení hodnotí míru potratového podzemí na základě porovnání s takovými zeměmi jako je Litva, Česká republika nebo Lotyšsko. Hodnocení množství nelegálních potratů na základě poměru k ostatním evropským zemím není směrodatné. „Srovnání s pobaltskými a jinými okolními zeměmi nedává podklad k hodnocení počtu potratů v Polsku. Četnost nemocí přenosných pohlavním stykem (včetně HIV), úmrtí žen v souvislosti s těhotenstvím, porodem a šestinedělím, úmrtnost plodů a novorozenců jsou v těchto zemích vyšší než v Polsku. Jednou z příčin je větší počet potratů, který vede druhotně k těmto komplikacím. (...) Společenská a zdravotní situace těchto zemí a Polska je nesrovnatelná.“⁷

Argumenty dosvědčující nepravdivost odhadů počtu 80–200 tisíc nelegálních potratů ročně

Zprvé Polky během posledních dvaceti let přestaly považovat umělé potrat za „lékařský zákrok“ nebo za „metodu kontroly porodnosti“. Ještě před schválením zákona na ochranu lidského života došlo k velmi výraznému poklesu provedených potratů. Rovněž v posledních dvaceti letech značně vzrostlo v polské společnosti přesvědčení o nutnosti chránit život počatého dítěte. Údaje OBOP z června 2003⁸ hovoří o 81 % stoupenců (50 % „ano“, 31 % „spíše ano“) právní ochrany života nenarozených dětí.

Zadruhé snižující se počet úmrtnosti žen v souvislosti s těhotenstvím, porodem a šestinedělím, stále se zlepšující zdraví žen v reprodukčním věku a snižující se úmrtnost novorozenců odporují počtu 200 tisíc nelegálních potratů ročně, jak ho předkládá Federace žen a plánování rodiny. Masové měřítko fenoménu nelegálních potra-

tů by bylo způsobeno zhoršením této situace a nikoli jejím zlepšením, jak je tomu ve skutečnosti.

Rok	Úmrtnost matek
1991	80
1992	58
1993	60
1994	48
1995	55
1996	33
1997	45
1998	30
1999	28
2000	29
2001	31
2002	26
2003	26
2004	23

Zdroj: Zpráva Rady ministrů z roku 2001, 2003 a 2004 o dodržování zákona ze 7. ledna 1993

Zatřetí se snižuje počet spontánních potratů. Není možné, aby lékaři masově klasifikovali nelegální potraty jako spontánní potraty. Počet spontánních potratů na 1 000 žen v reprodukčním věku se v letech 1990–2004 snížil z 6,3 na 4,2.

Zvyšování údajů o nelegálních potratech

Drastické zvýšení hodnocených údajů o velikosti potratového podze-

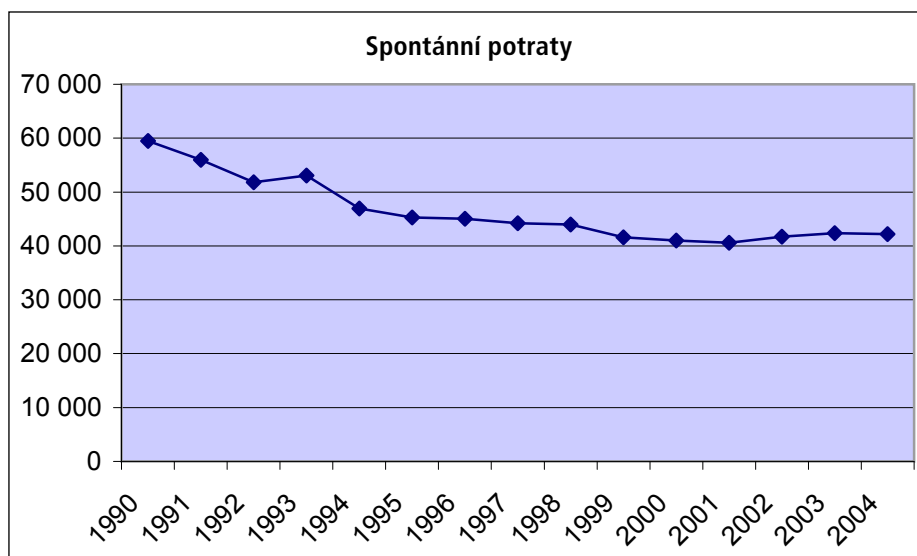
mí již nastalo v dějinách mnohokrát. Je to metoda propotratového prostředí používaná za účelem legalizace umělých potratů.

USA

V 60. a 70. letech minulého století působila v USA organizace NARAL, jejímž cílem byla legalizace umělých potratů. Jeden z jejích zakladatelů byl dr. Bernard Nathanson, který po letech změnil názory a stal se ochráncem lidského života. Takto popisuje činnost NARALu: „Falšovali jsme údaje o nelegálních potratech prováděných ročně v USA. Médii a v průzkumech veřejného mínění jsme předávali informace, že se ročně v USA provádí kolem milionu nelegálních potratů, ačkoli jsme věděli, že doopravdy jich bylo 100 tisíc. Při nelegálních potratech ročně umíralo 200–250 žen, ale stále jsme opakovali, že úmrtnost je značně vyšší a zvyšuje se o 10 tisíc ročně. Tato čísla začala ovlivňovat americkou společnost a byla nejlepším prostředkem, jak společnost přesvědčit, že je potřeba změnit zákon, který umělé potraty zakazoval. Námí falšované údaje o umělých potratech měly vliv na jejich legalizaci Nejvyšším soudem.“⁹

Velká Británie

Podobná situace nastala během



Zdroj: Zpráva Rady ministrů z let 1993–2004 o dodržování zákona ze 7. ledna 1993 a hlášení Ministerstva zdravotnictví za rok 2002 a 2003



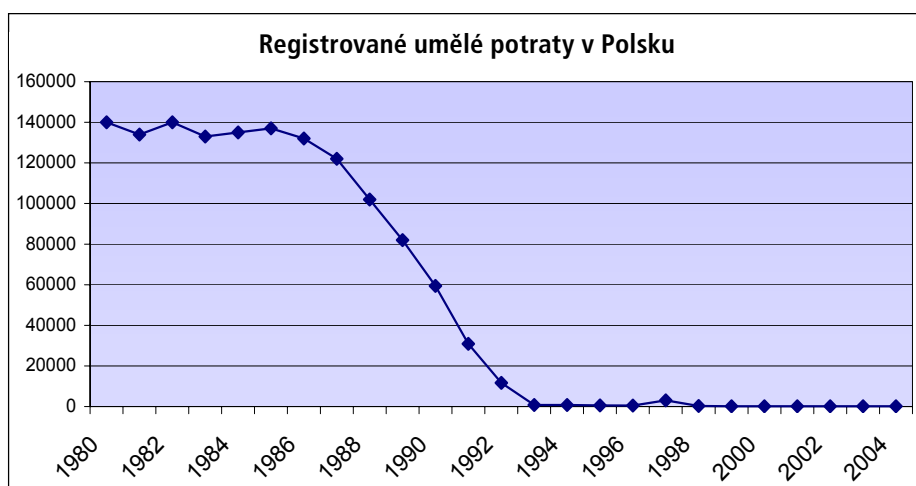
kampaně za legalizaci potratů ve Velké Británii. Britské propotratové organizace uváděly v letech 1960–1965, že na území Velké Británie dochází ročně k 250 tisícům nelegálních potratů. Nebyla to pravda. Rada Královského sdružení gynekologů a porodníků vydala v roce 1966 prohlášení: „Několikrát bylo opakováno, že počet nelegálních potratů stoupá o 100 tisíc ročně, nejnovější čísla hovoří dokonce o 250 tisících. Tyto počty, podobně jako dřívější statistiky hovořící o 50 000 nelegálních potratů ročně, nemají žádný reálný základ.“¹⁰ Po legalizaci potratů ve Velké Británii v roce 1968 bylo provedeno 23,6 tisíc potratů, v roce 1969 54,8 tisíc. Od legalizace umělých potratů do současnosti nikdy nedosáhl počet umělých potratů v této zemi 250 tisíc.¹¹

Německo

V Německu (SRN) byly umělé potraty legalizovány v roce 1976. Podle stoupeňců potratů bylo před jejich legalizací prováděno až na 3 miliony nelegálních potratů ročně.¹² Po jejich legalizaci počet umělých potratů stoupl na 54 309 v roce 1977 a na 73 548 v roce 1978.¹³ Kromě toho je třeba připomenout charakteristický nesmysl: německé propotratové skupiny uváděly, že ročně umírá v důsledku nelegálních potratů 10–40 tisíc Němek. Jenže v této zemi umíralo ze všech důvodů asi 13 000 žen v reprodukčním věku.¹⁴

Polsko

Situace v Polsku v padesátých letech minulého století vypadala podobně. Tisk připravoval půdu před legalizací umělých potratů a uváděl zcela nepravdivá čísla. Tvrdil: „Podle hodnocení Ministerstva zdravotnictví je počet zákroků, které porušují dosud platné předpisy, kolem 300 tisíc ročně nebo ho dokonce převyšuje.“¹⁵ Jenže po legalizaci v roce 1956 počet legálních potratů stoupl v roce 1957 na 36 368, v roce 1958 na 44 233, tzn. téměř desetkrát méně.¹⁵



Zdroj: Zpráva Rady ministrů z let 1993–2004 o dodržování zákona ze 7. ledna 1993 a hlášení Ministerstva zdravotnictví za rok 2002 a 2003

Argentina

Argentinský federální prokurátor A. Ferrer Vera přiznal, že půlmiliónový počet nelegálních potratů (toto číslo šíří tamní ministr zdravotnictví Ginés González García) je nepravdivý. Odmítl však podniknout jakékoliv právní kroky s odůvodněním, že jednání Garcíi „bylo motivováno pouze politickou strategií“. Organizace Portal de Belen podala na Garcíu trestní oznámení za oklamání veřejnosti, které mělo mít za cíl legalizaci umělých potratů.¹⁷

Závěry

Počet výkonů zakázaných zákonem, nebezpečných pro zdraví či dokonce život a zároveň drahých je nepochybně mnohem nižší než počet

stejných výkonů po jejich legalizaci a které byly provedeny v dobrých hygienických podmínkách a bezplatně.

Uvádět navýšené údaje nelegálních potratů je – jak je patrné z předešlých dat – trvalou součástí propotratové kampaně. Jejím cílem je vštípit společnosti přesvědčení, že je třeba tento stav věci přijmout a – což je nutný důsledek – legalizovat.

Výše jsme ukázali, že 80–200 tisíc nelegálních potratů ročně, jak je v Polsku uvedly propotratové skupiny, nejsou shodné se skutečností. Spolehlivé analýzy dokazují, že velikost tzv. potratového podzemí v Polsku se směřuje do rámce 7–14 tisíc ročně.

dr. Józefa Deszcz, dr. Maria Stachura,
dr. Beata Trzcińska, dr. Jadwiga Wronicz
Krakow, listopad 2006

¹ Podle Zprávy Rady ministrů z let 1997–2001 a 2003–2004 ze 7. ledna 1993

² Zákon dovolující tzv. potrat na žádost ze 30. srpna 1996 vešel v platnost 4. ledna 1997 a přestal platit 23. prosince 1997, v den vynesení rozsudku Ústavního soudu, který potvrdil, že odporuje Ústavě Polské republiky.

³ Podle: Okólski M., *Zapobieganie i przerywanie ciąży w Polsce, Studia Demograficzne*, PAN, č. 2/76 ročník 1984

⁴ Meissner K., *Częstość poronień, Słowo Powszechne*, XVI (1991), 85–86 (12–13–14 IV)

⁵ Józwiak J., Paradysz J., *Demograficzny wymiar aborcji, Studia Demograficzne* č. 1 (111) 1993 str. 37

⁶ http://www.federa.org.pl/publikacje/raporty/aborcja2000/aborcja2000_2.htm

⁷ http://www.federa.org.pl/publikacje/raporty/aborcja2000/aborcja2000_3.htm

⁸ TNS OBOP 064/03 „Polacy o aborcji

i ustawie antyaborcyjnej“

⁹ Podle „Sluzba Zyciu. Zeszyty Problematyczne“, č. 2/3/1999

¹⁰ *Legalised Abortion: Report by the Council of the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists*, „British Medical Journal“, 1966; 1: 9850–854

¹¹ <http://www.statistics.gov.uk/STATBASE/ssdataset.asp?vlnk=5777>

¹² Beckemann, Rainer, *Abtreibung in der Diskussion – Fünfzig Behauptungen und ihre Widerlegung*, Sinus Verlag 1998

¹³ <http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/ab-frgermany.html>

¹⁴ Beckemann, Rainer, *Abtreibung in der Diskussion – Fünfzig Behauptungen und ihre Widerlegung*, Sinus Verlag 1998

¹⁵ „Trybuna Ludu“ č. 116 z 26. dubna 1956, str. 4

¹⁶ Podle *Biuletyn Statystyczny* za rok 1960, č. 2, PZWL, Warszawa 1962, str. 38

¹⁷ CNA/CWNews.com, 1. září 2006



Dvacáté výročí *Donum vitae*

22. února 2007 uplynulo dvacet let od vydání Instrukce Kongregace pro nauku víry *Donum vitae* (Dar života) „O respektování počínajícího lidského života a o důstojnosti plodění“. Pojednává o problematice asistované reprodukce, konkrétně o umělém oplození a in-vitro fertilizaci (IVF – oplození ve zkumavce), a podepsal ji Joseph kardinál Ratzinger, nynější papež Benedikt XVI.

Nepřijatelnost heterologního a homologního IVF

Instrukce diskutuje o heterologním umělém oplození, při kterém pochází jedna gameta od cizího dárce. To není dovolené, protože přitom naruší třetí osoba, i když většinou anonymně, jednotu manželů. Je to jakési cizoložství na dálku. Odsouzené je také náhradní mateřství – manželé platí ženu za donošení jejich dítěte.

Ani homologní umělé oplození z gamet obou manželů není dovolené, i když je méně závadné než heterologní oplození, „protože „nikdy není dovoleno oddělovat tyto dva různé aspekty natolik, aby se záměrně vylučoval buď plodivý úmysl, nebo manželský styk““. (II.B.4a) Je to stejná argumentace jako proti antikoncepci. Vidíme, že IVF je jedním z neblahých plodů antikoncepce, jejíž dlouholetá praxe způsobila přijetí oddělení pohlavního aktu od plodění dítěte. Hovorově řečeno: když může být sex bez dětí, mohou být i děti bez sexu. Manželský akt přestává být aktem vzájemného darování se s možností přijímání nejkrásnějšího ovoce lásky, daru dítěte, a redukuje se na pouhou zábavu. A když si manželé vzpomenou, že po kariéře, domu, autě, atd. by chtěli také dítě, zjistí případně, že to nějak nejde, a očekávají, že to lékař vyřeší. Pokud mají za sebou několik let antikoncepční praxe (hlavně hormonálních preparátů) nebo dokonce promiskuitní chování či umělý po-

trat, neuvědomují si, že nejspíše právě tím zničili svou plodnost.

Neplodnost je samozřejmě velkou bolestí, což *Donum vitae* uznává. Současně ale zdůrazňuje, že neexistuje právo na dítě, jako by bylo zbožím. Dítě je rodičům darem, ne však majetkem, s kterým mohou disponovat; je jim propůjčené na čas. Mají úkol je milovat, vzdělávat a pečovat o ně. I dítě má svá vlastní práva.

Vlastní průběh IVF

Procedura IVF je nebezpečná zejména pro ženu. Musí brát prostředky na produkci většího počtu vajíček, protože lékaři přenesou do dělohy více embryí, aby se alespoň jedno uchytilo. Vajíčka se odebírají invazivním způsobem. Očekává se, že muž produkuje sperma morálně nepřijatelnou masturbací. Vajíčka a spermie se spojí na Petriho misce. Vznikne několik lidských zárodků – zygot. I když mají pouze jednu buňku, je to člověk s vlastním genetickým kódem a právem na život a důstojné zacházení. Roste několik dní do stádia osmi buněk. Lékař vyjme jednu buňku na kontrolu „kvality“. Když má embryo „vadu“, např. Downův syndrom, je usmrceno. Vybraná embrya jsou pak přenesena do dělohy matky. Dříve byl používán větší počet embryí, dnes se přenášejí většinou tři. Pokud se ale všechna uhnízdí, provádí lékaři tzv. „selektivní redukci“ – usmrtí „nadpočetné“ děti v lůně matky. Nevyužitá embrya jsou použita na výzkum nebo jsou zmrazena. Protože je celý proces často neúspěšný, musí být víceméně opakovan, a tak umře mnoho dětí, aby se mohlo jedno narodit.

Oddělení plodnosti od manželského styku

Instrukce zdůrazňuje: „... i v případě, že by se učinila všechna opatření k vyloučení smrti lidských embryí, při homologní IVF dochází k odděle-

ní úkonů směřujících k oplodnění od manželského spojení“. (II.B.5) Dítě má právo být počato v těle matky v důsledku normálního manželského aktu. Není správné ponechat oplodnění dítěte lékařům a biologům v laboratoři. Když Stvořitel určil, že má dítě v prvním týdne života cestovat vejcovodem do dělohy, místo aby začalo život přímo v děloze, musel mít své důvody. Ještě nevíme, jaký dopad má praxe IVF na člověka, kterému chybí právě tento první týden v těle matky. Sotva bude příznivý.

Pýcha a pád

Instrukce nemohla předvídat celý vývoj posledních dvaceti let, jako např. používání embryí jako zdroje kmenových buněk nebo klonování embryí. Vyrábět člověka přímo s cílem použít ho na výzkum a zabít je snad nejvyšší cynismus, ještě horší než potrat nechtěně zploděného dítěte. Důvod je zřejmě nikoliv vědecký, ale ideologický. Stejná ideologie žene pokusy klonovat člověka. Jde o prestiž, o lidskou pýchu. Člověk se chce postavit na místo Boha a sám tvořit lidi, manipulovat s nimi a rozhodovat o jejich životě a smrti. Jsou to myšlenky románu Aldouse Huxleyho „Odvážný nový svět“, ve kterém je představa, že se za několik set let budou lidé vyvíjet pouze v umělých dělohách (slovo „matka“ je chápáno jako vulgární), a malá elita ovládá ostatní otroky. Jednání dnešních vědců je již hrozná blasfemie, hřích volající do nebe, který se dočká Božího trestu, pokud se lidé neobrátí a nebudou se kát.

Je opravdu těžké pracovat proti všem zlům kultury smrti, jako jsou např. potraty, antikoncepce, IVF, klonování, ateistická sexuální výchova, atd., které světově propagují vlivní lidé, kteří kontrolují média a ovlivňují vlády národů. Ale pravda a láska jsou silnější zbraně i u nemožoucích.

David Prentis



Možná v budoucnu zachrání i několik životů...

Nedávno jsme oslovili e-mailem zájemce o informační materiály HPŽ ČR. Proprosili jsme je o napsání pár řádek, jak s materiály naložili, jak se jim osvědčily a jak na ně reagovalo okolí. Byli jsme nesmírně překvapení z ohromného množství zpětných reakcí. Pro nedostatek místa otiskujeme ve zkrácené verzi alespoň některé z nich.

Vaše materiály byly vyvěšeny v několika školách v Ústí nad Labem, potom také v areálech Masarykovy nemocnice v téže lokaci. Doufáme, že naše snaha bude alespoň titěrným přínosem k vašemu počínání. Jay

...Dnes měl syn triko první den ve škole, nejen že mělo úspěch mezi spolužáky, ale hlavně rozpoutalo debaty kolem toho... kdo a koho chtěli, kdo měl štěstí, že se vůbec narodil... nemyslel jsem si, že mezi pubertáky proběhne mimo jiné bouřlivá debata na toto téma jen na základě toho, že jeden spolužák nosí triko s postatně odlišnou tematikou jako ostatní. Myslím si, že několik hodin osvěty ve škole v rámci vyučování nemělo takový úspěch, jako jedno triko... Josef

Já sama učím angličtinu a španělštinu na gymnáziu a šňůrku s webovou adresou nosím na klíčkách, které při každé hodině leží na katedře. Čas od času se v konverzaci stočíme na téma interrupcí atd. a na vašich stránkách jsem se, myslím, poměrně dobře připravila na potřebnou argumentaci. Většinou se dostaneme i na

různé způsoby upozorňování na tuto problematiku, potom zmiňuji „všem známé billboardy Svoboda volby“. Jeden z častých argumentů pro interrupci je strach z reakce rodičů. Eva

Dělám vývěsky v našem městě ... už 20let! Vaše materiály se staly živnou půdou pro další apoštolát! Lidi pokaždé takovou vývěsku nejen čtou, ale i opisují... Dobromila

Dostali jsme od vás brožurky, jsou umístěny v čekárně a klienti si je mohou vzít i domů. Pracujeme zde např. i s pubescenty a řešíme vztahové záležitosti, jako prevence je brožurka velmi vítaná. Dr. V.

Za všechny zaslané materiály samozřejmě děkujeme, vše jsem rozdala svým spolužačkám. Jinak jsme si ve škole pustili nahrávky potratů, setkalo se to s velkou odezvou, někdo byl tak znechucen, že se ani nedodíval do konce. Spíše bych řekla, že to zaujalo dívky, kluci se k tomu moc nevyjadřovali. Hana

Materiály (nálepky, náramky a šňůrky na klíče) jsem rozdala u nás na vysoké škole. A svým kamarádkám i dalším holkám, které projevíly zájem. Sice jsem se u některých kamarádek setkala s odporem, ale když jsem jim ukázala vaše stránky a hlavně video o potratu, tak některé změnily názor. Tak z toho mám radost, že to alespoň k něčemu bylo. Že další mladé ženy (kolem 23–24 let) pochopily, že potrat není „zbavení se nechtěného dítěte“, ale opravdu šílený masakr a vražda... Díky, Zuzka

Myslím, že jsem Vaše materiály využila docela dobře. Možná v bu-

doucnu zachrání i několik životů, protože některé moje kamarádky se chtěly podívat na CD, které jste mi poslali. A po shlédnutí tohoto CD mi sdělily, že po tom, co viděly, by nikdy nešly na potrat. Monika

Materiály, jež jste mi poslali, jsem dala do odměn na tábor, rozdala ve třídě a vaše tričko mimo jiné mám právě na sobě... Hodně lidí se mě ptalo, co je to za kampaň... Já jsem jim to vysvětlila, řekla všechny informace, a taky kolik dětí zemře průměrně za den... Prostě jsem jim to vysvětlila... Oni si zabrouzdali na vaši stránku SvobodaVolby.cz a prolife.cz a musím říct, že mě všichni pochválili, že se starám taky o životy jiných dětí... Mikysek

Materiály se velmi líbily. Mnoho lidí kolem mě s tímto tématem souhlasí, takže byli velice rádi, mohli alespoň propagaci nějak přispět. Skvěle jste vystihli heslo: Žiju, protože mě rodiče chtěli. Stejně tak i skvělé plakáty, které upozorní jakékoliv oko, které jen nakoukne do mého pokoje... Tea

Myslím si, že když se někdo rozhodne pro interrupci, tak by si měl rozmyslet pro a proti a určitě se podívat na vaši stránku, protože si myslím, že je vynikající a výborná, sice smutná, ale realita... i když u něčeho mi opravdu vyhrkly slzy lítosti. Monika

Váš nápad se mi líbí, trika nosím ve škole a už si toho všimlo dost lidí a většina s tím souhlasí. Myslím, že děláte dobrou věc. Dušan

Po ukázce toho DVD se kámoška s přítelem rozhodli, že na potrat ne-



půjdou. Co se týče propagace, občas se někdo zeptá, co to mám za tričko a to už je důvod k navázání rozhovoru. Radim

DVD jsem chtěla hlavně do školy, protože jsme měli právě v osnovách umělý potrat. Snažila jsem se najít co nejvíce informací, ale když jsem si to všechno četla, tak jsem z toho moc moudrá nebyla. Pak jsem narazila náhodou na váš odkaz a byla jsem moc ráda, hlavně protože se za vaše materiály nemusí platit, neboť jako studentka nemám žádné peníze. Ve škole z toho holky byly nadšeny, že můžou vidět, jak to celý probíhá. Celý den jsme pak nechápavě řešily matky, které dávají své děti pryč. Monika

Jsem na intru a jsme dvě, co ty trička nosíme... naši kamarádi se nás ptají, proč je nosíme, někdy nám řeknou, že je to správná věc, někteří si myslí, že je na každém, co si dělá se životem, podle mne to tak není. Jsem ráda, že to tričko nosím. Aspoň lidi okolo mne vidí, že stojím za správnou věcí. Alena

Letáky o vyšetření jsem rozdala i maminkám na UZ – když jsem čekala miminko. Knížka o Nancy mě nadchla i rozbrečela a pak jsem ji dala své postižené kamarádce – takže udělala radost dvakrát. Renata

Plakáty a samolepky jsou rozdány po škole hlavně učitelům. Mají je buď ve třídě nebo rozdávají na rodinné výchově. Weruš

Vaše materiály mě opravdu šokovaly. Touto problematikou jsem se nikdy zvlášť nezajímala, ale když jsem to náhodou našla, velice mě to zaujalo. Myslím, že to máte dobře zpracované, ale není to moc rozšířené. Materiály jsem půjčovala svým blízkým a nikdo vůbec nevěděl, že něco takového je dostupné. Je skvělé, že se snažíte tyto informace ven-

tilovat, spousta lidí si to neumí ani představit a vy jim to umožníte. Jen tak dál. Janča

Materiály jsem porozdával kamarádkám... a dvd půjčoval... no myslím, že toto zásadně změnilo můj pohled na život. Hlavně na nový život... dřív mi to bylo naprosto jedno, ale teď jsem proti... Tomáš

O hnutí pro život jsem se dozvěděla od kamarádky. Miminko a DVD mi pomohlo přesvědčit těhotnou, 17letou snachu, aby neudělala to, čeho by potom moc litovala. I známá měla doma stejný problém. P.

Pustila jsem to pár mým známým, kteří na potratu neviděli nic špatného, ale po shlédnutí obou DVD svůj názor změnili. Jsem ráda, že jsem tím někomu mohla pomoci a že vaše organizace zachraňuje životy. Katka

Ohlasy jsou různé, často překvapené, že něco takového jako naše hnutí existuje a že někdo vyrábí tyto materiály. U aspoň trošku informovaných lidí mívám úspěch s filmy na VHS nebo DVD, u ostatních s pohledy a prospekty, kde je hodně obrázků a trošku textu (to jsou lidé, kteří neradi čtou víc jak několik řádků). Materiály, co od vás dostanu, vždy po čase vyčerpám. Některé se mi vrátí zpět a použiji je znovu, jiné buď opravdu padnou na úrodnou půdu a adresát si je nechá (někdy po čase za mnou přijde, jestli nemám nové články – potom dávám bulletin okopírovaný) a nebo nepadnou, adresát je však nevrátí a vyhodí. Je to škoda, ale lidé jsou různí. David

Tričko nosím do školy a nosila jsem ho o prázdninách na brigádu. Všichni se mě ptali, o co jde, tak jsem jim to vysvětlila. DVD jsem pouštěla rodině a příbuzným a shodli jsme se, že na potrat by nikdo z nás nešel. Jarka

Materiály využívám k osobním

potřebám. Reakce okolí je asi taková, že někteří neměli ani potuchy, že existujete. David

Část propagačních materiálů jsem dala k dispozici mateřskému centru (plakáty, letáky), trika nosí celá naše rodina, ostatní materiály postupně rozdáváme lidem ve svém okolí, pokud vidím, že dotyčný/ná potřebuje podporu či informace (letáčky, pohledy, model dítěte). Možnost poskytnout tyto materiály hodnotím velmi příznivě! Překvapilo mě, kolik přátel a lidí v mém okolí vůbec neví, jak se například provádí potrat! Jarmila a Marian

Nedávno jste mne a mému příteli poslali již vámi zmíněné materiály. Objednala jsem si je proto, že ač jsem vystudovanou zdravotní sestrou, o této problematice se učíme hodně málo. Jak mám pomoci ženě po potratu, když ani nevím, čím prochází. Pozorně jsem si vaše materiály přečetla a věřte, že jsem je i dále šířila. I mé další spolužačky si ode mne knihu půjčily a jsem zvědavá, s jakou reakcí přijdou... Marcela

Po shlédnutí obou DVD, co jsem od vás dostala, na 100% vím, že bych si dítě NIKDY nenechala vzít, takové zákroky jsou naprosto odporné a nelidské. Jsem ráda, že jsem si to mohla prohlédnout znovu a zamyslet se nad tím. DVD jsem zapůjčila i kamarádkám a hlavně mojí mamince, která na dvou potratech byla. Bohužel v době, kdy na ně šla, nebyly žádné informace a ani videa. Dnes jí je 62 let a když se na ten film dívala, plakala jako malá holka, nikdy jí nedošlo, jak ten zárodek trpěl a jak mu ubližovala... Zkráceně řečeno vaše DVD mě otevřelo oči a propagační materiál nosí děti sourozenců na hraní venku, ale i do školy! Už i učitelka zpozorněla, co že to má napsáno na triku a sama se tak na vaše stránky podívala. Velmi vaše aktivity chválím! Šárka



Existuje přemnožení lidstva?

Níže uvedený přehled světové populace bouřá stále propagovaná, ale ničím nepodložená tabu. Jedním z nich je například údajné přemnožení lidí v Číně, která má srovnatelnou hustotu populace s ČR. Za zmínku také stojí stát Izrael, který má poměrně rozsáhlé oblasti s pouštěmi a neobyvatelnými krajinami a přesto, jak vyplývá z HDP, patří mezi nejbohatší země světa. Naopak země s nízkou populací spíše patří ke krajinám trpící bídou. Ze statistiky vyplývá, že tzv. „přemnožení“ nikde na světě neexistuje (zvláště ne v Číně).

	Populace na km2	HDP na osobu
Monako	16 205 lidí	16 200 \$
Singapur	6 926 lidí	19 100 \$
Malta	1 261 lidí	8 950 \$
Maledivy	1 172 lidí	510 \$
Bangladéš	1 002 lidí	220 \$
Bahrajn	996 lidí	7 300 \$
Barbados	649 lidí	6 650 \$
Tchaj-wan	636 lidí	11 900 \$
Nauru	621 lidí	9 000 \$
Mauricius	603 lidí	2 680 \$
Jižní Korea	488 lidí	8 500 \$
Tuvalu	485 lidí	950 \$
Nizozemsko	392 lidí	20 420 \$
Libanon	374 lidí	1 375 \$
Komory	361 lidí	500 \$
Indie	341 lidí	310 \$
Belgie	340 lidí	21 000 \$
Japonsko	337 lidí	29 700 \$
Rwanda	320 lidí	240 \$
Salvador	313 lidí	1 200 \$
Srí Lanka	306 lidí	550 \$
Izrael	303 lidí	12 690 \$
Svatý Vincenc	302 lidí	1 730 \$
Haiti	293 lidí	290 \$
Filipíny	293 lidí	940 \$
Grenada	270 lidí	2 350 \$
Svatá Lucie	270 lidí	3 375 \$
Vietnam	252 lidí	250 \$
Jamajka	249 lidí	1 400 \$
Velká Británie	244 lidí	16 300 \$
Německo	231 lidí	23 520 \$
Burundi	229 lidí	215 \$
Trinidad a Tobago	212 lidí	4 400 \$
Lichtenštejnsko	211 lidí	36 700 \$
Pákistán	204 lidí	450 \$
Itálie	193 lidí	17 650 \$
Nepál	188 lidí	190 \$
Severní Korea	187 lidí	920 \$
Dominikánská republika	184 lidí	1 225 \$
Lucembursko	181 lidí	31 300 \$
Švýcarsko	181 lidí	34 600 \$
Seychely	178 lidí	5 500 \$
Antigua a Barbuda	152 lidí	4 900 \$
Andorra	151 lidí	17 700 \$
Tonga	144 lidí	1 360 \$
Svatý Kryštof	144 lidí	4 400 \$
Gambie	141 lidí	340 \$
Nigérie	139 lidí	315 \$
Čína	137 lidí	365 \$
Guatemala	135 lidí	1 050 \$
Moldavsko	132 lidí	800 \$
Kuvajt	131 lidí	17 500 \$
Česko	130 lidí	3 030 \$
Thajsko	128 lidí	2 135 \$
Indonésie	127 lidí	820 \$

Od vyhlášení **Kruciáty** – modlitebního úsilí za záchranu nenarozených dětí na Pochodu pro život v březnu 2007 se k této iniciativě oficiálně připojilo k dnešnímu dni přes dva tisíce lidí, kteří se denně na tento úmysl modlí. Blíží informace jsou na webové stránce <http://kruciata.cz> nebo je možné je obdržet na adrese uvedené v tiráži.

Na svátek Mládětek **28. prosince** by se mělo v centru Prahy konat **mezinárodní kající procesi** u příležitosti smutného padesátiletého výročí od legalizace umělých potratů v bývalém Československu. Blíží informace o této akci, kterou připravují Evropská ochránci lidského života, budou v příštím čísle oběžníku.

Nabídka informačních a propagačních materiálů

Na odpovědní lístek vložený v informačním oběžníku uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnímu je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz> či <http://svobodavolby.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

- L001 Hnutí Pro život ČR** – základní informace o HPŽ ČR
- L002 Aqua vitae** – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR
- L003 Kronika života** – barevné fotografie prenatálního vývoje člověka vhodné pro děti
- L004 Člověkem od početí** – podrobný popis prenatálního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
- L006 Vymozčenost svobodného světa** – abstrakt přednášky o metodách, jakými byly v USA prosazeny umělé potraty
- L007 Vyšetření v těhotenství** – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit
- L009 Přírozené plánování rodičovství** – informace Ligy pár páru o symptotermální metodě PPR

PLAKÁTY (min. počet 5 ks)

- P002 Plánovaná samota & opravdová rodina** – plakát formátu A3 o negativních antikoncepční mentalitě vedoucí k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí štědrým rodičům

FILMY

- F002 Němý výkřik** na VHS – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu

KNIHY A BROŽURKY

- K001 Proč pláčes, Miriam** – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu
- B002 Jana Beretta Molla** – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj
- B003 Touha po dítěti** – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce

OSTATNÍ PROPAGAČNÍ MATERIÁLY

- M001 Model plodu ve 12. týdnu těhotenství**
- R003 Šňůra na krk** – k nošení mobilu s natištěnou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
- T003 Tričko M** – tmavomodré tričko velikosti M s malým logem kampaně SvobodaVolby.cz na prsou
- T004 Tričko XL** – tmavomodré tričko velikosti XL s malým logem kampaně SvobodaVolby.cz na prsou
- T005 Tričko s logem na zádech** – tmavomodré tričko velikosti XL s velkým logem kampaně SvobodaVolby.cz na zádech
- T007 Dětské tričko** – dětské tmavomodré tričko velikosti 140 s velkým logem kampaně SvobodaVolby.cz na zádech

Poznámka: Neuvedené materiály budou k dispozici, jakmile bude dostatek finančních prostředků na jejich výrobu.

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyčísitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.



Jeho utrpení mělo smysl...

Po přečtení oběžníku jsem se rozhodla podělit se s vámi o naši nedávnou zkušenost. Nejedná se sice o záchranu dětského života, ale to, co prožíval náš tatínek, se hluboce vrylo do našich srdcí a možná by mohlo někomu pomoci říct jasné NE eutanázii.

Náš tatínek byl katolík, ale nebyl věřící. Do kostela nechodil a o náboženství se nezajímal. Nebyl zlý, ale jeho život byl takový nenaplněný. Zkrátka, žil si tak trochu po svém a občas nám přidělával starosti. Zhruba před dvěma lety si zlomil nohu v krčku. Po propuštění z nemocnice si ho vzala do péče rodina mého bratra. V jejich domě byl dostatek místa na všechny potřeby, které souvisely s péčí o samostatně nepohyblivého člověka. Nejdříve se zdálo, že i navzdory jeho vyššímu věku se vše dobře hojí, potom ale začal mít velké, ničím neutišitelné bolesti. Dostával různé léky na tišení, ale stále nic nezabíralo. Největší bolesti míval v noci. I když dostával silné léky na spaní, celou noc naříkal a někdy i křičel bolestí. Nemohl nohou pohnout ani o milimetr, protože v tu chvíli ho zachvátila velmi silná bolest. Léky se měnily za silnější, dávky se zvyšovaly. I lékaři se divili, že nic nezabírá, protože prý i mnohem menší dávka by porazila kohokoliv jiného. Navzdory všem předpokladům, že přestane vnímat realitu, bylo jeho myšlení stále jasné. Zajímal se o sportovní pořady, politiku, dění v bratrově rodině. Uvědomoval si každý okamžik svého utrpení. Ale neuměl ho přijmout. Neviděl smysl toho utrpení. Bylo to nesmírně těžké. Měl obrovskou vůli žít a přitom byl bezmocný jak malé dítě. Jeho stav se neustále zhoršoval, i když jsme si všichni mysleli, že horší to být nemůže, že dál už je jen smrt. V dnešní společnosti by to byl tak akorát případ pro eutanázii a věřím tomu, že kdyby se o něho nestaral nikdo z rodiny a musel by být v nemocnici, jeho život by skončil

dříve.

Začátkem září mi telefonovali, abych přijela, že se jeho stav opět ještě víc zhoršil. Druhý den v poledne jsem byla na místě. Všechno se ve mě stáhlo při pohledu na to zubožené tělo. Potlačila jsem slzy, abych mohla mluvit, sedla jsem si k němu na postel a řekla jsem si, že od něho neodejdu, že s ním zůstanu až do posledního výdechu. V noci nám skutečně přestával dýchat. Se všemi se rozloučil a čekal na poslední okamžik. Ty chvíle, kdy se mu zastavoval dech se táhly až do rána. Ale on pořád žil a trpěl. Už dlouhé dny nemohl jíst, nemohl se ani napít, ale žil. Za dva dny se vše opakovalo. Chvíle, kdy nedýchal se prodlužovaly, ruce měl úplně ledové a hlavu na temeni tak horkou, že jsem nemohla udržet ruku, když jsem ho hladila. Zdálo se, že nevnímá, a my jsme nevěděli, jestli mu máme hlavu chladit nebo ne, abychom nebránili odchodu jeho duše. Později se ještě přidaly křeče.

Bylo hodně těžké být u něho a udržet všechny své emoce. A opět se stalo neuvěřitelné – stále žil. Ještě neměla přijít jeho hodina. V dalších dnech jsem viděla, že zvedá ruce ke stropu a s někým se snaží hovořit. Často se to opakovalo. Na moji otázku mi potvrdil, že za ním chodí naše maminka, která se za něho přimlouvá u Pána už 26 let. A mě bylo nade vše pochybnost

jasné, že to jeho utrpení má smysl. Že je to dar od Pána – vymodlený dar, pro spásu jeho duše.

Poslední zářijový den jsem se musela, chtě-nechtě, vrátit domů, aby děti déle nezameškávaly školu a také proto, že za týden mělo být u nás v obci posvícení, měli jsme pozvané hosty a byt v nedokončené rekonstrukci. Ale byla jsem rozhodnutá hned potom znovu odjet za tatínkem. Denně jsme byly se švagrovou ve spojení a tak jsem se dozvěděla, že se mu udělalo lépe a že po několika týdnech začal zase trochu jíst.

Pak nastala sobota 7. října – svátek Panny Marie Růžencové a zároveň také první sobota v měsíci. Ráno mi volal bratr, že tatínek v časných hodinách zemřel. Já jsem hned utíkala k Panně Marii a rozplakala jsem se radostí. Nemohl mu být vybrán lepší den. Nejen, že naše modlitby za jeho spásu byly vyslyšeny, ale ještě navíc máme jistotu, že je v nejlepších rukách Panny Marie. Díky Bohu, že nebylo jeho utrpení zkráceno v nemocnici a že mu bylo umožněno odejít v tak požehnaný den.

Myslím si, že to není slabost těch nemocných, že chtějí dobrovolně zemřít, ale nás – těch, kteří je máme přijmout i s jejich bolestí, podpořit je v jejich vůli žít a utrpení proměnit v požehnaní.

Marie Součková, Jistebnice



Foto: archiv

